

DEPARTEMENTET

J.nr. SN 2001-101-1062

Den 14. januar 2005

Miljøministerens besvarelse af Alm. del - spørgsmål nr. 161 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 161

Er der sager hvor Skov- og Naturstyrelsen samlet harophævet skovbyggelinjen for hele kommunen eller store dele af kommunen? og hvis ja, hvor mange og med hvilken begrundelse?

Svar

Skov- og Naturstyrelsen har i flere tilfælde efter anmodning fra en kommune foretaget en samlet indskrænkning af skovbyggelinjer i større eller mindre dele af en kommune. Indenfor de seneste par år er skovbyggelinjen indskrænket generelt i Gentofte Kommune og for visse områder i Hvidovre Kommune og Høje Taastrup Kommune.

Gentofte Kommune er fuldt udbygget, og skovbyggelinjen på 300 m ville derfor gælde i helt udbyggede villakvarterer og betyde, at der skal træffes afgørelse i hvert eneste tilfælde, hvor grundejere ønsker at opføre tilbygninger, drivhuse, brændeskure, carporte eller lignende småbygninger. I 2003 foretog styrelsen efter anmodning fra kommunen en samlet indskrænkning af skovbyggelinjen i kommunen, således at den blev fastlagt konkret i forhold til den eksisterende bebyggelse.

I 2002 foretog styrelsen indskrænkning af blandt andet skovbyggelinjer for dele af Hvidovre Kommune omkring Harrestrup Å, omkring Fæstningskanalen ved Vestvolden, ved Mågeparken og ved S-banen sydvest for Avedøre Stationsby. Også her er der tale om fuldt udbyggede områder.

I 2003 blev skovbyggelinjen generelt indskrænket for 7 områder i byerne i Høje-Taastrup Kommune, og i 2001 er skovbyggelinjen i Aalborg Kommune indskrænket for et antal skovstykker ved bebyggede arealer.

I sådanne sager, hvor der ikke er tale om kommende men eksisterende bebyggelse, gennemgår kommunen og Skov- og Naturstyrelsen alle skovbyggelinjer på detaljerede kort, og linjen indskrænkes med udgangspunkt i den eksisterende bebyggelse. Der fastholdes altid en afstand til skoven af hensyn til skovbrynet og til skovens drift.

I disse tilfælde, hvor indskrænkningen af linjerne sker i forhold til eksisterende bymæssigt udbyggede områder, er det ikke i modstrid med naturbeskyttelseslovens formål. Det indebærer desuden en væsentlig administrativ lettelse for kommunen, sparer de berørte grundejere for at skulle søge tilladelse til opførelse af småbygninger mv. og giver endelig kommunerne et klart og administrativt enkelt plangrundlag.